

Bilag 4

Den illustrerede Presses Udgi- verforening. Dansk Forlæggerforening.

København, den 19. marts 1952.

Til regering og rigsdag.

Undertegnede faglige organisationer, Den illustrerede Presses Udgi-
verforening og Dansk Forlæggerforening, tillader sig herved at rette henvendelse til
den høje regering og rigsdag i anledning af, at lov nr. 436 af 19. november 1950
om ændringer i forbrugsafgiftsloven og toldloven udløber ved udgangen af marts
måned 1952, idet vi anmoder om, at § 27 om afgift på papir og pap m. v. prin-
cipalt ikke fornyes, subsidiært ikke fornyes, forsåvidt angår papir til brug for
presse, tidsskrifter og bøger.

Ved lov af 31. oktober 1940 blev papirafgiften indført som et supplement
til tolden på papir, og siden er hjemlen for denne afgift blevet fornyet, sidst ved
lov af 19. november 1950.

Imidlertid er der som almindeligt bekendt indtrådt ganske ekstraordinære
stigninger på prisen på papir, der, dengang da afgiften blev indført, udgjorde
gennemsnitlig 45 øre pr. kg papir, men nu er steget til gennemsnitlig 1 kr. 80 øre
pr. kg papir, altså til det firdobbelte.

Afgiften er herved blevet langt mere tyngende end oprindeligt forudsat,
dengang loven blev givet, idet afgiften kommer som et fordyrende moment ovenpå
i sig selv eksorbitante papirpriser.

Det er derfor vor opfattelse, at man *principalt* bør ophæve denne afgift
under hensyn til den voldsomme fordyrelse, der iøvrigt er indtrådt på alt papir.

I anden række vil vi indtrængende anmode om, at bøger, tidsskrifter og
presse generelt set fritages for denne afgift. Ganske vist hjemler § 27, stk. 4,
toldbestyrelsen bemyndigelse til at indrømme visse fritagelser for tidsskrifter med
udpræget oplysende formål og for papir til trykning af dagblade. Imidlertid ville
det være ønskeligt, at denne fritagelse udvides til at gælde for bøger og for tids-
skrifter og presse i almindelighed, idet den moderne bladudvikling har medført,
at grænsen mellem det oplysende stof og det politiske stof samt det underhol-
dende stof bliver vanskeligere at drage, således at grænsen mellem tidsskriftsstof,
dagbladsstof og ugebladsstof er blevet flydende, ligesom tungtvejende kulturelle
hensyn taler for, at bogproducenten ikke ekstrabeskattes. Som en følge af den
nuværende papirafgift kan anføres det ganske urimelige, at der betales afgift af
papir til skolebøger, bibler og salmebøger, medens underholdningsstof i dagblade
er afgiftsfrit. På tilsvarende måde kan det nævnes, at annoncer og tegneserier er
afgiftsfri i dagblade, men ikke i ugeblade.

Såfremt fiskale hensyn skulle være af så tvingende karakter, at man ikke
mener fra statens side at kunne gå med til en total ophævelse af afgiften, vil
det i hvert fald være rimeligt at begrænse afgiftens område til papir, der anvendes
i industri og handel til emballage o. lign., hvorimod forlagsvirksomhed og
pressevirksomhed af enhver art bør fritages.

Vi skal tillade os til slut at bemærke, at den samlede import her til
landet og den indenlandske produktion af papir og pap i 1950 udgjorde ca.